

Utskuelse om sin Stilling. Jeg er overbevist om, at, naar et Mindretal er der, hvor det parlamentarisk talt har Ret til at være som Mindretal, nemlig paa Oppositionsbænken, saa er det stærkere, end naar detaar ud ogaar ind med sine Faner og Programmer staaar og ingen Vegne kan komme.

Hvad Dagsordenen angaar, da møde vi jo først et Rei til Kjøbenhavns Befæstning; vi møde det Spørgsmaal: hvad kan det nytte? Det har undret mig meget at høre en nationaløkonomisk Professor (Scharling) komme saa let afsted med de 100 Millioner Kr. Jeg tænkte: mon det ærede Medlem ikke har befattet sig mere med Tal end med det virkelige Liv her i Landet? Mon han ikke kjennder de statistiske Tabeller bedre, end han kjennder Borgernes virkelige økonomiske Kaaar i vort lille Land? Er det ikke saaledes, at en stor Del, ja en altsfor stor Del af Befolkningen neppe har det, som den kan føre en tarvelig Tilværelse for? Er det ikke saaledes, at Halvdelen af Befolkningen har Intet tilovers, og at kun en ringe Del har noget Mere, end den behøver? Er det ikke sandt, at hele Landbostanden — for at tale om den Del af Befolkningen, som lever af Agerbrug — for Tiden lever under meget betænkelige Vilkaar, som ikke ere blevne forbedrede ved den Agerbrugspolitik og den økonomiske Politik, som Regjeringen i det Hele har ført? Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (Rimestad) tror ikke det, jeg her siger; men vil han gjøre sig nærmere bekendt med de Vilkaar, hvorunder nu Bonden i Almindelighed maa føre sit Liv, med de mange særlige Byrder, som ofte ikke paaagtes, da vil han se, at der er Alvor deri. Og tage vi saa Industrien, da se vi, at den lever under Fødselsveer, det staaar saaledes: skal vi eller skal vi ikke. Forinden der kommer nogen korreftere Ordning paa de økonomiske Stattelove, saa man kan vide: det kan vi, og det kan vi ikke, før tør Kapitalen ikke vove sig frem for muligvis at indbyde Arbeidere og Andre, der staa i Forbindelse dermed, til at komme ind i bedre Kaaar. Med Hensyn til den militære Side af Sagen har jeg hørt af den militærstatistiske Ordfører her, den militære Ordfører her, det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen), at han vil lukke vort Land med Kjøbenhavns Befæstning. Han ytrede dette igaar bestemt Ord til andet, jeg nedskrev det: Han vilde lukke vort Land med Kjøbenhavns Befæstning. Hans Land er Kjøbenhavn, og det er vist Manges; naar det skal gjælde, at hele Landet er Kjøbenhavn, hvad betyder saa den militærstatistiske Plan,

som de Herrer af Mindretallet og deres Venner i Regjeringen komme med? Den betyder: Skal de Fordringer tilfredsstilles, som Kjøbenhavns Befæstning kræver, da opgiv alt, tænk ikke paa andet Forsvar end af Kjøbenhavn, og der vil endda — tillad mig at tilføie — komme ei blot et aarligt Paalæg af 6—7 Millioner med fornødne Paalæg af hidtil ukjendte Størrelser. Værer derfor overbevist om, at denne Plan betyder Kjøbenhavn og ikke Landet; i samme Grad som Planen betyder dette, betyder den ikke at lukke vort Land, men at lægge hele vort Land aabent. Forsvarsplanen kommer til at bestaa deri, at Fjenden kan drage ind i Landet uden Sværdslag og brandskatte hele Landet, medens man samler sine Kræfter her ved Kjøbenhavn — man faar maasse ikke Brug for dem, — thi Fjenden har jo Tiden for sig; han kan være meget lidt barbarisk mod Byen, han behøver ikke at løsne et Stud Krudt, han kan cernere Byen, og den vil i kort Tid være færdig, uden at nogen faar Veilighed til at vise sin Tapperhed og sit Mod. Vi opnaa ikke engang daadrige Minder, som siden kunne løste; thi Fæstningen falder uden Sværdslag — det er at lukke vort Land. Der er Intet for mig i den Plan, som begejstrer; men spørger jeg: Er dette Forslag forsvareligt i rent politisk Henseende? Sely om det nu ikke gif saaledes, selv om man fik Lov til at staa ved Kjøbenhavns Volde, er man da sikker paa, at den Maade at anlægge Forsvaret paa er til Fremme for Landets Udelelighed? Jeg skal ikke nærmere udmale dette, det er fremsat af Andre, og jeg skal ikke saa stærkt gjentage det; men kunde der ikke deri ligge en Frygt for Fare, en Tilskyndelse til det Sørgeligste næsten af Alt, nemlig til Landets Deling? Hvad nu vore indre Forhold angaar, da vil jeg spørge, hvordan Kjøbenhavn vil befinde sig under en Fortring; man har talt for om, at Borgerne i Kjøbenhavn maa have Frihed til at røre sig, maa have den størst mulige Frihed, hvis de skulde kunne leve et virkeligt Liv; de maa ikke leve under Forhold, som under vanskelige Tider for Landet kunne blive tilfod økonomisk Fare ikke blot for Byen, men for hele Landet. Hvordan vil den fri, udviklede Bedrift kunne ordne sig under en Ring af Forter? Det er vanskeligt at beregne, hvilken Betydning det vil faae, naar ikke blot Forsvars-, men militærstatistiske Hensyn ville lægge Vaand paa mange frie Borgeres Virksomhed og Bevægelser. Allerede dette, at man med Kjøbenhavns Befæstning selvølkelig ikke maa bære sig ad som ved Dannevirke, hvor man lod Landsbyer ligge umiddelbart foran Forterne og ventede med at brænde dem af i Krigstid —